

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0045/2014

24.1.2014

BETÆNKNING

om anmodning om ophævelse af Zbigniew Ziobros immunitet
(2013/2189(IMM))

Retsudvalget

Ordfører: Cecilia Wikström

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE	3
BEGRUNDELSE.....	5
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	10

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om anmodning om ophævelse af Zbigniew Ziobros immunitet

(2013/2189(IMM))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning om ophævelse af Zbigniew Ziobros immunitet, som er fremsendt af den offentlige anklagemyndighed i Republikken Polen den 24. juni 2013 i forbindelse med den verserende sag ved distriktsdomstolen for Warszawas indre by, 5. afdeling for straffesager [reference nr. V K199/12), og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 9. september 2013,
  - der har hørt Zbigniew Ziobro, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 5,
  - der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
  - der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010 og 6. september 2011¹,
  - der henviser til artikel 105 i Republikken Polens forfatning,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 1, og artikel 7,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0045/2014),
- A. der henviser til, at anklagemyndigheden i Republikken Polen har anmodet om ophævelse af den parlamentariske immunitet for medlem af Europa-Parlamentet Zbigniew Ziobro i forbindelse med eventuelle retslige skridt angående en påstået lovovertrædelse;
- B. der henviser til, at anmodningen fra anklagemyndigheden vedrører en lovovertrædelse, der er undergivet privat påtale i henhold til artikel 212, stk. 1 og 2, i den polske straffelov;
- C. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 8 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter hverken kan eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv;
- D. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende

---

¹ Sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier, Sml. 1954-1964, s. 483, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl., Sml. 1986, s. 2391, sag T-345/05, Mote mod Parlamentet, Sml. 2008 II, s. 2849, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente, Sml. 2008 I, s. 7929, sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet, Sml. 2010 II, s. 1135, og sag C-163/10, Patriciello, Sml. 2011 I, s. 7565.

forsamling;

- E. der henviser til, at det i artikel 105 i Republikken Polens forfatning fastslås, at "Et medlem kan ikke i løbet af sin mandatperiode eller efter dets udløb retsforfølges for aktiviteter, der falder inden for rammerne for et medlems mandat. Med hensyn til sådanne aktiviteter kan et medlem kun stilles til ansvar over for Sejm og kan i tilfælde af, at tredjemands rettigheder er blevet krænket, kun retsforfølges med Sejms samtykke";
  - F. der henviser til, at det alene tilkommer Parlamentet at tage stilling til, om et medlems immunitet skal ophæves eller ej; der henviser til, at Parlamentet med rimelighed kan tage hensyn til medlemmets egen holdning, når der tages stilling til, om den pågældendes immunitet skal ophæves eller ej¹;
  - G. der henviser til, at den påståede lovovertrædelse ikke har nogen direkte og klar forbindelse med Zbigniew Ziobros udøvelse af hvervet som medlem af Europa-Parlamentet eller udgør meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af hvervet som medlem af Europa-Parlamentet som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
  - H. der henviser til, at straffesagen mod Zbigniew Ziobro ikke har nogen forbindelse til hans hverv som medlem af Europa-Parlamentet;
  - I. der henviser til, at Parlamentet i nærværende sag ikke har fundet noget bevis på *fumus persecutionis*, dvs. en tilstrækkelig alvorlig og præcis mistanke om, at sagen er blevet anlagt med den hensigt at skade medlemmets politiske virksomhed;
  - J. der henviser til, at anmodningen er fremsat som følge af et modkrav, og at en beslutning om ikke at ophæve et medlems immunitet i en sådan sammenhæng vil forhindre den anden private part i at varetage sine interesser for retten som led i sit forsvar;
1. vedtager at ophæve Zbigniew Ziobros immunitet;
  2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til den kompetente myndighed i Republikken Polen og til Zbigniew Ziobro.

---

¹ Sag T-345/05, Mote mod Parlamentet, Sml. 2008 II, s. 2849, præmis 28.

BEGRUNDELSE

1. Baggrund

Som reaktion på et interview med den tidligere polske landbrugsminister Artur Balazs på www.wpolityce.pl fremsatte Zbigniew Ziobro, tidligere polsk justitsminister i Kaczyński-regeringen, den 24. november 2011 følgende udtalelse i en avisartikel med titlen "Ziobro pozwie Balazsa" ("Ziobro vil sagsøge Balazs") på side 5 i avisen "Gazeta Polske Codziennie" samt samme dag på internetportalen www.niazalezna.pl: "*Balazs har åbenbart misforstået rollerne og troet, at han kunne dirigere rundt med anklagemyndighedens personale, for han har forsøgt at gribe ind i efterforskningen af brændstofmafiaen. Han ville have mig til at afsætte den offentlige anklager, der var i færd med at undersøge hans hhv. hans bekendtskabskreds' uklare forbindelser med brændstofmafiaen*".

Efter at Ziobro havde indbragt sagen om interviewet med Balazs for domstolene, anlagde Balazs den 10. april 2012 et privat modsøgsmål ved distriktsdomstolen for Warszawas indre by, 5. afdeling for straffesager, med den begrundelse, at Ziobro med den ovennævnte udtalelse har handlet på en måde, der vil kunne nedsætte hans omdømme i offentlighedens øjne og føre til, at folk mister tilliden til, at han kan udøve politisk virksomhed eller bestride et offentligt hverv, herunder på nationalt plan.

Retten foreslog, at sagen overgik til en mæglingsprocedure, hvilket blev accepteret af Balazs, men afslået af Ziobro.

På mødet den 9. september 2013 meddelte formanden i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 7, stk. 1, at han havde modtaget en anmodning af 24. juni 2013 fra Republikken Polens anklagemyndighed om ophævelse af Zbigniew Ziobros parlamentariske immunitet under henvisning til artikel 8 og 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter.

Formanden henviste anmodningen til Retsudvalget i henhold til forretningsordenens artikel 7, stk. 1. Ziobro blev hørt i udvalget den 21. januar 2014, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 5¹.

2. Regler og procedurer vedrørende immunitet for Europa-Parlamentets medlemmer

Artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter lyder således:

Artikel 8

---

¹ Der bør måske erindres om, at der tidligere er indgivet en anmodning til Parlamentet om ophævelse af Ziobros immunitet i januar 2013. Denne anmodning blev imidlertid fremsat af dommeren ved distriktsdomstolen for Warszawas indre by, 5. afdeling for straffesager, efter anmodning fra en privat part og ikke, som angivet af de polske myndigheder ved en tidligere lejlighed ved skrivelse af 26. juli 2011, af anklagemyndigheden. Retsudvalget var af den opfattelse, at anmodningen om ophævelse af immuniteten derfor ikke var indgivet til Europa-Parlamentet af den kompetente myndighed, og at den derfor måtte afvises.

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 9

Under Europa-Parlamentets sessioner nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling*
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.*

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

Artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets forretningsorden lyder således:

Artikel 6 - Ophævelse af immunitet

1. Under udøvelsen af sine beføjelser vedrørende privilegier og immuniteter tilstræber Parlamentet først og fremmest at bevare sin integritet som demokratisk lovgivende forsamling og sikre medlemmernes uafhængighed under udførelsen af deres opgaver. Anmodninger om ophævelse af immunitet prøves i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 7, 8 og 9 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter og de i disse bestemmelser omhandlede principper. (...)

Artikel 7 - Procedurer vedrørende immunitet

- 1. Enhver anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat til formanden om ophævelse af et medlems immunitet eller fra et medlem eller tidligere medlem om beskyttelse af privilegier og immuniteter meddeles på plenarmødet og henvises til det kompetente udvalg.*
- 2. Udvalget prøver straks, men under hensyn til deres forholdsmæssige kompleksitet, anmodninger om ophævelse af immunitet eller beskyttelse af privilegier og immuniteter.*
- 3. Udvalget fremsætter forslag til en begrundet afgørelse, der skal anbefale godkendelse eller forkastelse af anmodningen om ophævelse af immunitet eller om beskyttelse af immunitet og privilegier.*
- 4. Udvalget kan anmode den berørte myndighed om enhver oplysning eller præcisering, som det finder nødvendig for at kunne tage stilling til, hvorvidt immuniteten bør ophæves eller beskyttes.*
- 5. Det pågældende medlem har mulighed for at blive hørt og kan forelægge ethvert*

dokument eller andet skriftligt materiale, som medlemmet måtte finde relevant for udvalgets stillingtagen. Medlemmet kan lade sig repræsentere ved et andet medlem.

Medlemmet må ikke være til stede under forhandlinger om anmodningen om ophævelse eller beskyttelse af vedkommendes immunitet, men kun under selve høringen.

Udvalgets formand indbyder medlemmet til høringen og oplyser tidspunktet herfor. Medlemmet kan give afkald på retten til at blive hørt.

Undlader medlemmet at deltage i høringen i henhold til indbydelsen, anses det pågældende medlem for at have givet afkald på retten til at blive hørt, medmindre vedkommende har gjort fritagelsesgrunde gældende for så vidt angår sin deltagelse i høringen på det foreslåede tidspunkt. Udvalgets formand afgør, hvorvidt en sådan anmodning om fritagelse kan accepteres på baggrund af de anførte grunde, og formandens afgørelse kan ikke appelleres.

Imødekommer udvalgets formand anmodningen om fritagelse, indbyder formanden medlemmet til at blive hørt på et nyt tidspunkt. Undlader medlemmet at efterkomme den nye indbydelse til at blive hørt, videreføres proceduren, uden at medlemmet er blevet hørt. Herefter kan ingen yderligere anmodninger om at blive fritaget eller om at blive hørt imødekommes. (...)

7. Udvalget kan afgive en begrundet udtalelse om den pågældende myndigheds kompetence og om, hvorvidt anmodningen kan tages under behandling, men udtaler sig under ingen omstændigheder om skyldspørgsmålet eller om det hensigtsmæssige i en strafferetlig forfølgelse på grundlag af de udtalelser eller handlinger, som medlemmet tillægges, selv ikke i tilfælde, hvor udvalget gennem prøvelsen af anmodningen opnår grundigt kendskab til selve sagen. (...)

Artikel 105, stk. 1, i Republikken Polens forfatning lyder således:

Et medlem kan ikke i løbet af sin mandatperiode eller efter dettes udløb retsforfølges for aktiviteter, der falder inden for rammerne for et medlems mandat. Med hensyn til sådanne aktiviteter kan et medlem kun stilles til ansvar over for Sejm og kan i tilfælde af, at tredjemands rettigheder er blevet krænket, kun retsforfølges med Sejms samtykke. (...)

Artikel 212, stk. 1 og 2, i den polske straffelov lyder således:

1. Den, som anklager en enkeltperson, en gruppe personer, en institution, en juridisk person eller en organisation uden status som juridisk person for en handling eller forhold, som kan skade den pågældendes offentlige omdømme eller risikerer at belaste den for udøvelsen af den pågældendes hverv, erhverv eller aktivitet nødvendige troværdighed, kan idømmes bøde, tilbageholdelse eller fængselsstraf.

2. Såfremt ophavsmanden til de i stk. 1 omhandlede forhold er gået til medierne, kan han idømmes bøde, tilbageholdelse eller fængselsstraf af op til et års varighed. (...)

3. Begrundelse for forslaget til afgørelse

Den foreliggende sag opfylder bestemmelserne vedrørende anvendelse af artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter. Det er rigtigt, at angiveligt ærekrænkende udtalelser principielt kan være dækket af den absolutte immunitet, der er omhandlet i artikel 8 i protokollen (der henviser til udtalelser, som medlemmet har afgivet under udøvelsen af sit hverv). Der er imidlertid blevet opstillet klare afgrænsninger for denne bestemmelse af Domstolen, der har fastslået, "at en erklæring, der afgives af en europaparlamentariker uden for Europa-Parlamentet, og som giver anledning til en straffesag om bagvaskelse i dennes oprindelsesmedlemsstat, *alene udgør en meningstilkendegivelse, der fremsættes under udøvelsen af det parlamentariske hverv, som henhører under immuniteten i henhold til denne bestemmelse, såfremt denne erklæring udtrykker en subjektiv bedømmelse, der har en direkte og klar forbindelse til udøvelsen af dette hverv*"¹. Domstolen har også for nylig erindret om sin retspraksis i *Gollnisch*-sagen², ifølge hvilken en udtalelse (i bredeste forstand) fremsat af et medlem af Europa-Parlamentet kun er dækket af immunitet - fastlagt på grundlag af EU-retten - hvis den blev fremsat som led i "udøvelsen af [hans] hverv", hvilket forudsætter et krav om en forbindelse mellem den fremsatte udtalelse og udøvelsen af det parlamentariske hverv. Denne forbindelse skal være direkte og klar.

Ud fra kendsgerningerne i denne sag er der intet grundlag for at fastslå en sådan direkte og klar forbindelse. Sagen hører ikke under Zbigniew Ziobros politiske virksomhed som medlem af Europa-Parlamentet, idet den derimod vedrører virksomhed af en ren national karakter. Zbigniew Ziobros udtalelser blev fremsat som reaktion på et interview med den tidligere polske landbrugsminister og vedrørte kendsgerninger, som var sket i 2006, da Zbigniew Ziobro var justitsminister i Jarosław Kaczyńskis regering. Disse kendsgerninger ligger således forud for og er adskilt fra hans virksomhed som medlem af Europa-Parlamentet. Den påståede handling har derfor ikke nogen direkte og klar forbindelse med Zbigniew Ziobros udøvelse af sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet, og det er heller ikke nogen udtalelse, der er fremsat som led i udøvelsen af hans hverv i forbindelse med de formål, der er omtalt i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter. Desuden har straffesagen mod Zbigniew Ziobro ingen forbindelse med hans nuværende hverv som medlem af Europa-Parlamentet.

I henhold til artikel 9 i protokollen nyder medlemmerne på deres eget lands område de immuniteter, der tilstår medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling. Artikel 105, stk. 1, i den polske forfatning fastslår, at et medlem af det polske Sejm i forbindelse med den virksomhed, han udøver som led i sit hverv, kun kan stilles til ansvar for Sejm, og i tilfælde, hvor han har krænket tredjemands rettigheder, kun kan retsforfølges med samtykke fra det polske Sejm. Der kræves derfor en afgørelse fra Europa-Parlamentet, hvis retsforfølgelsen af Zbigniew Ziobro skal kunne fortsætte.

Med henblik på at afgøre, hvorvidt et medlems parlamentariske immunitet skal ophæves eller ej, anvender Europa-Parlamentet sine egne konsekvente principper. Selv om det foreliggende private søgsmål synes at være blevet iværksat som led i en politisk konfrontation, har Udvalget ikke fundet noget bevis for *fumus persecutionis*, dvs. en tilstrækkelig alvorlig og

---

¹ *Patriciello*, citeret ovenfor, i domskonklusionen og præmis 41. Kursiveringen er tilføjet.

² Forenede sager T-346/11 og T-347/11 *Bruno Gollnisch mod Parlamentet*, citeret ovenfor.

præcis mistanke om, at sagen er blevet anlagt med den hensigt at skade medlemmets politiske virksomhed.

Der bør erindres om, at anmodningen fremsættes som følge af et modkrav, og at en afgørelse om ikke at ophæve medlemmets immunitet i en sådan sammenhæng vil forhindre den anden private part i at varetage sine interesser for retten som led i sit forsvar.

Sidst, men ikke mindst påpeges det, at den offentlige anklager, da han fremsatte anmodningen om ophævelse af immunitet, blot godkendte iværksættelsen af den private påtale og gjorde det klart, at han af almene hensyn hverken havde taget spørgsmålet op, indledt en sag eller valgt at tage del i sagen.

4. Konklusion

På grundlag af ovenstående betragtninger og i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i forretningsordenen anbefaler Retsudvalget, at Europa-Parlamentet ophæver Zbigniew Ziobros parlamentariske immunitet.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	21.1.2014
Resultat af den endelige afstemning	+: 10 -: 0 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimitar Stoyanov, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka